

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en ajourført genfremsættelse af det i folketingsåret 1989-90 fremsatte lovforslag nr. L 59, se Folketingstidende, forhandlingerne sp. 1072, 2359, 7825 og 8063, samt tillæg A sp. 1519 og tillæg B sp. 583, idet dog de ved 2. behandling vedtagne ændringsforslag er indarbejdet.

Varelagernedskrivningen aftrappes over 6 år for selskaber

Efter gældende regler kan erhvervsdrivende, selskaber m.v. nedskrive på værdien af varelagre m.v. med indtil 30 pct. af den opgjorte værdi. Det nedskrevne beløb skal herefter tages til indtægt i det efterfølgende indkomstår, hvor man til gengæld kan nedskrive på den opgjorte ultimoværdi af det nye varelager.

På denne måde åbner varelagernedskrivningerne mulighed for permanent skatteudskydelse, som andrager meget store beløb.

Merprovenu på 12 mia. kr. plus renter

Hvor store beløb der rent faktisk er tale om, har det ifølge skatteministeren ikke været muligt at beregne med nogen særlig nøjagtighed. Man ved rent faktisk ikke, hvor stort et erhvervstilskud skatteudskydelsen fra reglerne om varelagernedskrivninger betyder.

Så meget desto mere tåbeligt er det at fastholde dette skattemæssige tagselvord, som kan sikre en permanent skatteudskydelse.

Det er forslagsstillernes skøn, at skatteværdien af skatteudskydelsen andrager mindst 15 mia. kr., hvoraf de 12 mia. kr. antages at hidrøre fra de virksomheder, der er omfattet af forslaget, idet bemærkes, at privatejede virksomheder ikke omfattes af forslaget i dets nuværende udformning. De 12 mia. kr. er således merprovenuet over de 6 år, aftrapningen varer, hvortil kommer en hertil svarende rentegevinst.

Næppe nogen personalebesparelse som antaget af ministeren

Forslaget vil ifølge Skatteministeriets »Oplæg til debat om en forenklingsspakke II« af 30. juli 1990, jf. Skatteudvalget, 1989-90, alm. del - bilag 295, dateret 28. august 1990, medføre en ressourcebesparelse for stat og kommune på i alt 55 årsværk. Denne vurdering anser forslagsstillerne for helt uden jordforbindelse.

For det første er kontrollen med varelagernedskrivningerne foregået maskinelt for de privatejede virksomheders vedkommende, for det andet har der ikke nogetsteds i landet været sat særlige ressourcer ind på at kontrollere, at varelagernedskrivningerne er korrekt tilbageført i det efterfølgende indkomstår. Den direkte besparelse må derfor antages at være så ringe, at den ikke kan måles i blot ét årsværk.

For det tredje vil en afskaffelse af denne særdeles favorable måde at skaffe sig skatteudskydelse på uden tvivl betyde større behov for kontrol med varelagerets værdi, idet det vil være fristende at »kompensere« for aftrapningen af nedskrivningsretten ved en hertil svarende urigtig lav værdiansættelse af varelageret. Det må også realistisk forventes, at skatteyderne via andre forsøg på »skattemæssig opfindsomhed« vil søge fortsat at undgå at betale skat. Disse forhold betyder, at forslaget må antages at medføre behov for tilførsel af visse kontrolressourcer.

Forslagsstillerne deler derfor ikke ministeriets forventning om, at vedtagelse af forslaget vil kunne spare ressourcer overhovedet.

2. verdenskrig aldrig afsluttet for erhvervslivet

Reglerne for nedskrivning af varelagre blev indført under 2. verdenskrig. Begrundelsen var dengang, at de erhvervsdrivende måtte forny deres varelagre til priser, som lå betydeligt over det normale, og som i kvalitet var langt ringere end normalt. Det var derfor til at forudsige, at når krigen engang ophørte og varelagerforsyningen atter blev normal, ville disse varelagre være vanskelige at realisere med normal avance. Denne prisrisiko, som erhvervslivet på grund af krigen måtte pådrage sig, blev kompenseret gennem adgangen til at foretage skattemæssige nedskrivninger på varelagre.